Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dies defuncte sũt. atq; in ecclia sepulte.
Cumq; in eadẽ ecclia missar. sollepnia ce
lebrarentur. atq; ex more diaconus clama
ret si q̃s ñ comunicat det locũ. nutria
ex quę peis oblationẽ dño deferre ẽ
sueuerat. eas de sepulchris suis pgre
di. & exire ecclam uidebat. Qd dum se
pius cerneret qa aduocẽ diaconi cla
mantis exibant foras. atq; intra ecclam
pmanere ñ poterant. ad memoriã re
dit. quę uir di illis ad huc uiuentib
mandarat. Cas q̃ppe excõmunicari dix
erat. ñ mores suos & ũba corrigerent.
Tunc seruo di cũ graui merore indica
tũ ẽ. Qui manu sua ptin oblationẽ dedit
dicens. Ite. & hanc oblationẽ peis offer
ri dño facite. & ulteri excõmunicate
ñ erunt. Quę dũ oblatio peis eẽt oblata.
& a diacono iuxta morẽ clamatũ ẽ. ut
ñ cõmunicantes a ecclia exirent. ille
a ecclia ulteri uise ñ st. Qua exre in
dubitantẽ patuit. qa dũ inter eos q̃ acõ
munione ptiari st minime recedẽt.

cõmunionẽ a seruo di recepissent.

Quadam q̃q; die dũ q̃dam ei puerũ
luis monachus parentes suos ultra qm
debebat diligens. atq; adeo habitacu
lũ tendens. sine benedictione de mo
nasterio exisset. eodẽ die mox ut ad
eos puenit defunct ẽ. Cumq; eẽt sepul
tus. die altera pjectũ foras corpus ei
inuentũ ẽ. Qd rursus tradere sepultę
curauerũt. s; seqnti die itũm pjectum
exteri. atq; inhumatũ sicut ptius inue
nerũt. Tunc concite ad Benedicti patis
uestigia currentes. cũ magno fletu pe
tierunt. ut ei suã grãm largiri digna
ret. Quib uir di manu sua ptin cõmu
nionẽ dnici corpis dedit dicens. Ite.
atq; hoc dnicum corpus sup pectus ei
cũ magna reuerentia ponite. eũq; se
pultę sic tradite. Qd dũ factũ fuisset.
susceptũ corp ei tra tenuit. nec ultra
Quida ei monachus mo pjecit.
bitati ñtem dederat. & pmanẽ
in monastio nolebat. Cumq; eũ uir di
assidue corripet. frequentq; ammone
ret. ipse ũ nullo mõ o sentiret in ogãtã
one psistere. atq; in portunis pcibus ut
relaxaret imminere. quodam die
idẽ uenabilis pater nimio tedio ei
affect. iratus uisit ut discedet. Qui mox
ut monasteriũ exit. ora se existere
apto ore draconẽ intrare inuenit. Cũq;
eũ idẽ draco q̃ apparuerat deuorare
uellet. cepit ipse tremens & palpitãs.
magnis uocib clamare dicens. Currite:
currite. qa draco iste me deuorare
uult. Currentes aut fres draconẽ mi
nime uiderũt. s; trementẽ atq; palpi
tantẽ monachũ. ad monastium redu
xerũt. Qui statim pmisit nunqm se eẽ
iam a monasterio recessurũ. atq; exho
ra eadẽ in sua pmissione pmansit.
Quippe q̃ sei uiri orationib ot se assis
tere draconẽ uiderat. quẽ ñ uiden
do ptus sequebat. s; neq; hoc silendũ
puto qd illustri uiro apamio narran
te cognoui. q̃ aiebat pat suo. puerũ
morbo elephantino fuisse correptũ.
ita ut iam ptis cadentib cutis intu
mesceret. atq; inter scentẽ samẽ oc
cultare ñ posset. Qui aduirũ di abeodẽ
patre ei missus ẽ. & saluti pstine
sub omi celeritate restitut ẽ. Neq;
illud tacẽã qd discipls pegnus no
mine narrare o sueuerat. qa die q
dam fidelis uir q̃dam necessitate
debiti cõpulsus. unũ s fore remedi
um credidit. si aduirũ di pgeret.
& quę eũ urgeret debiti necessitas
indicaret. Venit itaq; ad monastium
omptis di famulũ reqrit. qa a credi
tore suo p. xii. solidis graiit urge
ret indicauit. Cui uenerabilis pater
neqqm se habere. xii. solidos respond.
s; tam ei inopiã blanda locutione
o solatus ait. Vade & pt biduũ reu
tere. qa de ẽ hodie. qd t debeam
dare. In ipso aut biduo more suo
in oratione fuit occupatus. cũ die
tertio is q̃ debiti necessitate affliger
bat redit. Sup archa ũ monasterii
quę erat frumto plena. xiii. solidi
st inuenti. Quos uir di deferri iussit. & afflicto pettori tbuit dicens.
ut. xii. solueret. & tẽum decimũ in
expensis ppis haberet. s; ad ea nũc
redeam. quę ei discipls in exordio
pdictis referentib agnoui. Quida
uir grauissima aduersarii sui emu
latione laborabat. cui ad hoc usq;
oduũ pcessit. ut ei nesciente in potu
uenenũ. Qui qm uis uitã auferre ñ